

Hramul Paraclisului istoric din Reședința Patriarhală: Sf. Gheorghe a fost cel mai invocat în lupte de Sf. Ștefan cel Mare

Patriarhul Daniel a oficiat Sfânta Liturghie la Paraclisul istoric al Reședinței Patriarhale, de hramul Sf. Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință. În cuvântul de la finalul slujbei, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat ajutorul pe care sfântul militar l-a dat Sf. Ștefan cel Mare, de-a lungul războaielor cu otomanii:

„Sf. Mare Mucenic Gheorghe era chemat în ajutor pe câmpul de luptă de Sf. Voievod Ștefan cel Mare, al Moldovei, după cum se vede în steagul de luptă dăruit de Ștefan cel Mare Mănăstirii Zografu din Muntele Athos, la anul 1500”.

Hramul Paraclisului istoric din Reședința Patriarhală

Patriarhul României a vorbit despre istoria Paraclisului „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” de la Reședința Patriarhală, subliniind rolul important al acestui lăcaș de cult în tradiția Bisericii Ortodoxe Române. Inițial, paraclisul avea hramul „Sfinții Împărați Constantin și Elena”, la fel ca fosta Catedrală Mitropolitană, fiind construit în timpul domnitorului Constantin Șerban Basarab.

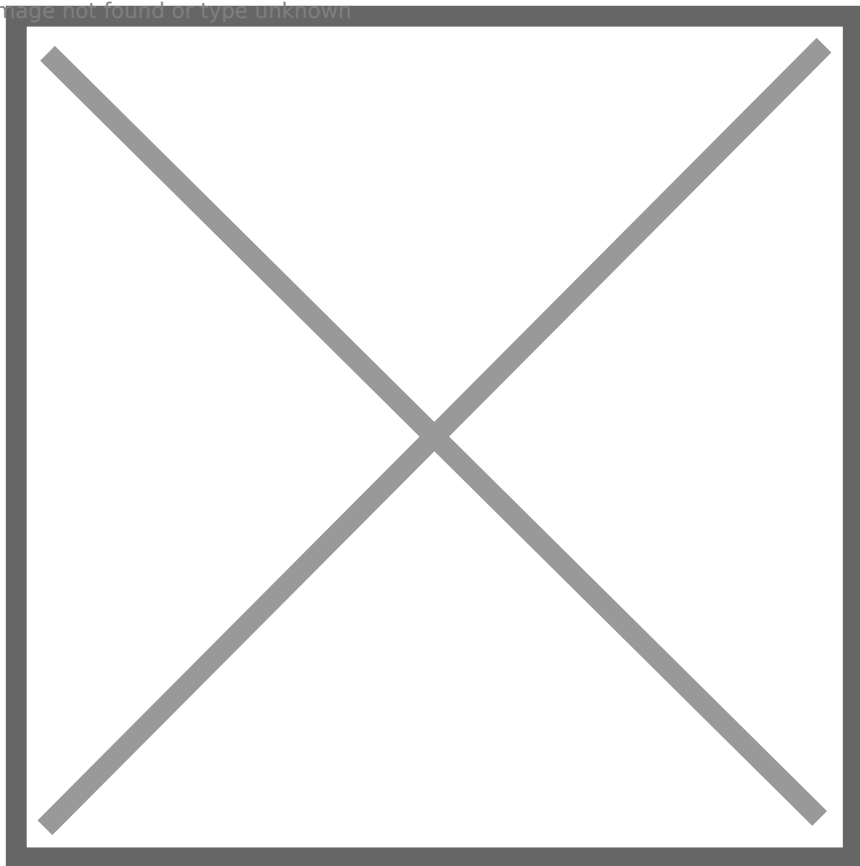
Ulterior, în perioada domnitorului Gheorghe Duca (1673-1678), a fost desemnat ca ocrotitor principal Sfântul Mare Mucenic Gheorghe. Modul de construcție, asemănător cu cel al Catedralei Patriarhale, arată că lucrările s-au desfășurat în același timp.

În anii 1723-1724, domnitorul Nicolae Mavrocordat și Mitropolitul Daniil al II-lea au contribuit la îmbogățirea artistică a paraclisului, fiind pictat în stil brâncovenesc de Teodosie și înzestrat cu o catapeteasmă sculptată în același stil. Ulterior, paraclisul a primit și al treilea hram: „Prorocul Daniel”.

„Primul hram al acestui paraclis a fost același cu al Catedralei Mitropolitane, devenită mai târziu Patriarhală, și anume «Sfinții Împărați Constantin și Elena», construită între anii 1656 și 1658 de domnitorul Constantin Șerban Basarab. Acest domnitor a dat hramul catedralei, întrucât el se numea Constantin, precum și

paraclisului, pentru că a început să fie construit odată cu biserica din fața lui. Sfântul Mare Mucenic Gheorghe este acum hramul principal al acestui paraclis”, a transmis Patriarhul Daniel.

Image not found or type unknown

Între 1951 și 1961, paraclisul a fost restaurat, fiind adăugată o pictură în vestibul, realizată de Costin Petrescu. Turla, prăbușită la sfârșitul secolului XIX, a fost reconstruită de Patriarhul Justinian.

Un amplu proces de restaurare a avut loc între 2009 și 2011, culminând cu sfințirea picturii și catapetesmei în 22 iulie 2011, la care au participat și ierarhi din Grecia. De asemenea, paraclisul adăpostește fragmente din moaștele Sfântului Gheorghe, primite din Atena.

Popularitatea Sf. Gheorghe

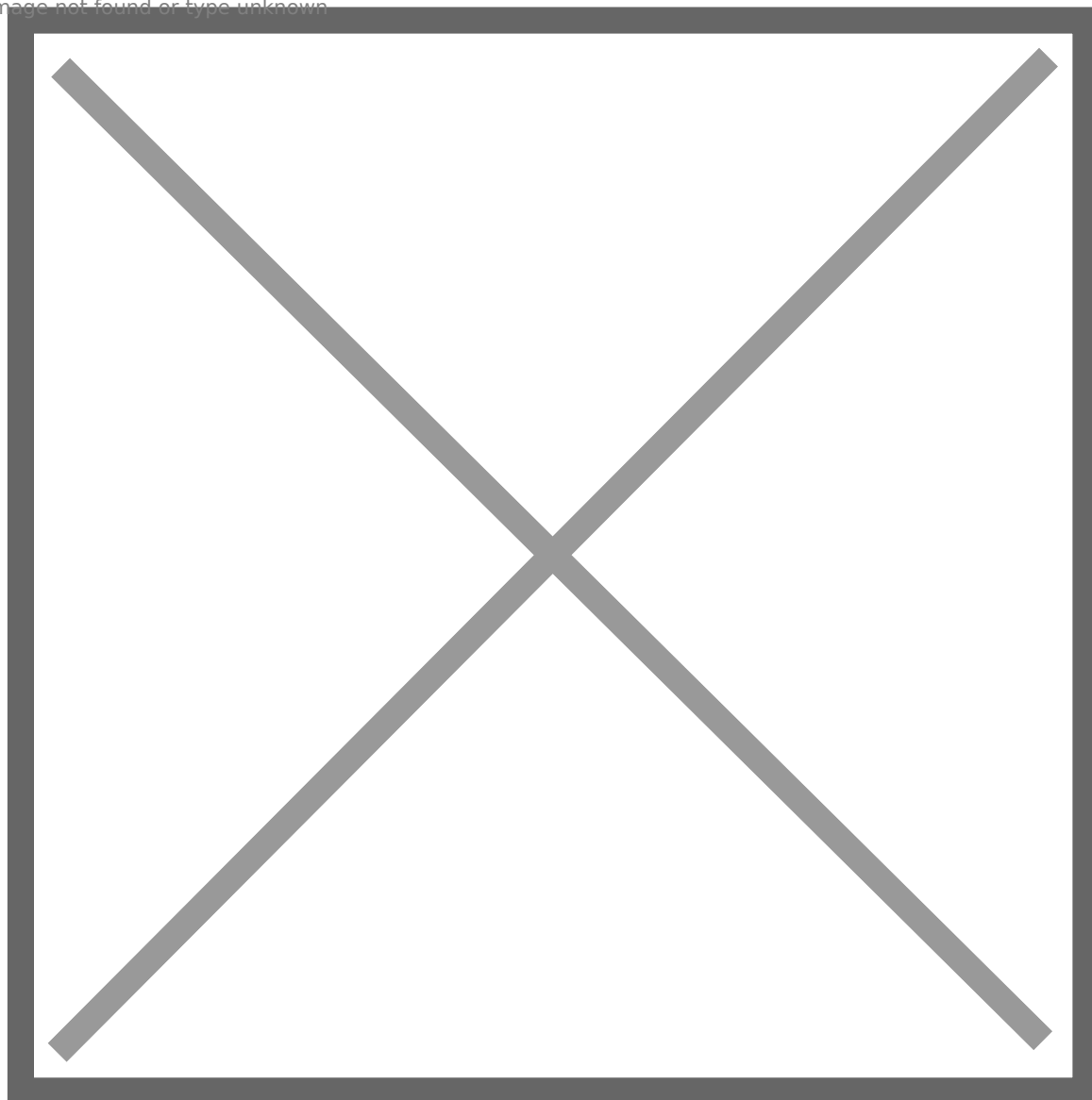
Sf. Gheorghe este și ocrotitorul forțelor terestre ale armatei române și prin decizia patriarhală nr. 8/2025, a devenit și ocrotitor al transplantului hepatic din România. Din cuvântul Preafericirii Sale reiese popularitatea sfântului, care este recunoscut și sărbătorit atât în Orient, cât și în Occident.

„Sf. Gheorghe a devenit popular atât în Orient, cât și în Occident, ca sfânt militar, care ajută oamenii aflați în situații grele. Sf. Gheorghe nu este popular doar în România, ci și în foarte multe țări, anume: 12 țări îl au ocrotitor (Anglia, Etiopia,

Georgia, Grecia, Lituania, Malta, Moldova, Muntenegru, Palestina, Portugalia, Rusia și Serbia)”, a transmis Patriarhul Daniel.

„În România, orașele Sf. Gheorghe, Sângeorgiu și Giurgiu îi poartă numele. De asemenea, un braț al Dunării, din deltă, îi poartă numele, brațul Sf. Gheorghe”.

Image not found or type unknown

Sf. Mare Mucenic Gheorghe

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a precizat că Sf. Gheorghe avea multe virtuți moștenite de la mama sa, care avea origini în Lida. Născut în 280, în Cappadocia, din părinții Gherontie Stratilat și Polihronia, tânărul a ajuns la maturitate ofițer în garda împăratului Dioclețian. Acesta era apreciat de camarazii săi pentru curaj, dar mai ales pentru comportamentul său uman.

În anul 303 a început persecuția împotriva creștinilor, împăratul Dioclețian adoptând 4 decrete, ultimul privind chiar uciderea tuturor creștinilor. În acele

vremuri de restriște, toți cei care nu se închinau zeilor sfârșeau prin moarte martirică, dându-și viața pentru Hristos. În această perioadă, Sf. Gheorghe era ofițer superior în armata împăratului și ofițer în garda personală.

„Atunci când împăratul a hotărât aceste persecuții, de față cu toți cei prezenți, el (Sf. Gheorghe) a spus că este creștin și că vrea să rămână creștin și că poate sluji în armata împăratului doar ca ostaș a lui Hristos. Împăratul Dioclețian a rămas uimit de această îndrăzneală a sa”, a relatat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Deși a fost întemnițat și supus la chinuri mari, Sf. Mare Mucenic Gheorghe nu a renunțat la credință; nici când a fost aruncat într-o groapă cu var nestins, nici când a fost pus să meargă purtând încălțăminte de fier cu talpă din cuie or tras pe roată cu dinți de fier. Prin puterea și răbdarea sa i-a convertit pe mulți la dreapta credință, chiar și pe împărăteasa Alexandra, soția împăratului.

„Văzând că din toate aceste chinuri Sfântul Gheorghe a ieșit teafăr, împăratul s-a mâniat și în cele din urmă a dat ordin să fie decapitat. Astfel, în ziua de 23 aprilie a anului 303, el a primit moarte de martir prin tăierea capului”, a evidențiat Patriarhul Daniel.

La final, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel i-a felicitat pe toți cei care poartă numele Gheorghe, George, Georgiana și derivate, peste un milion de români, precum și pe părinții slujitori, ostenitori și monahiile care lucrează la Reședința Patriarhală.

Image not found or type unknown

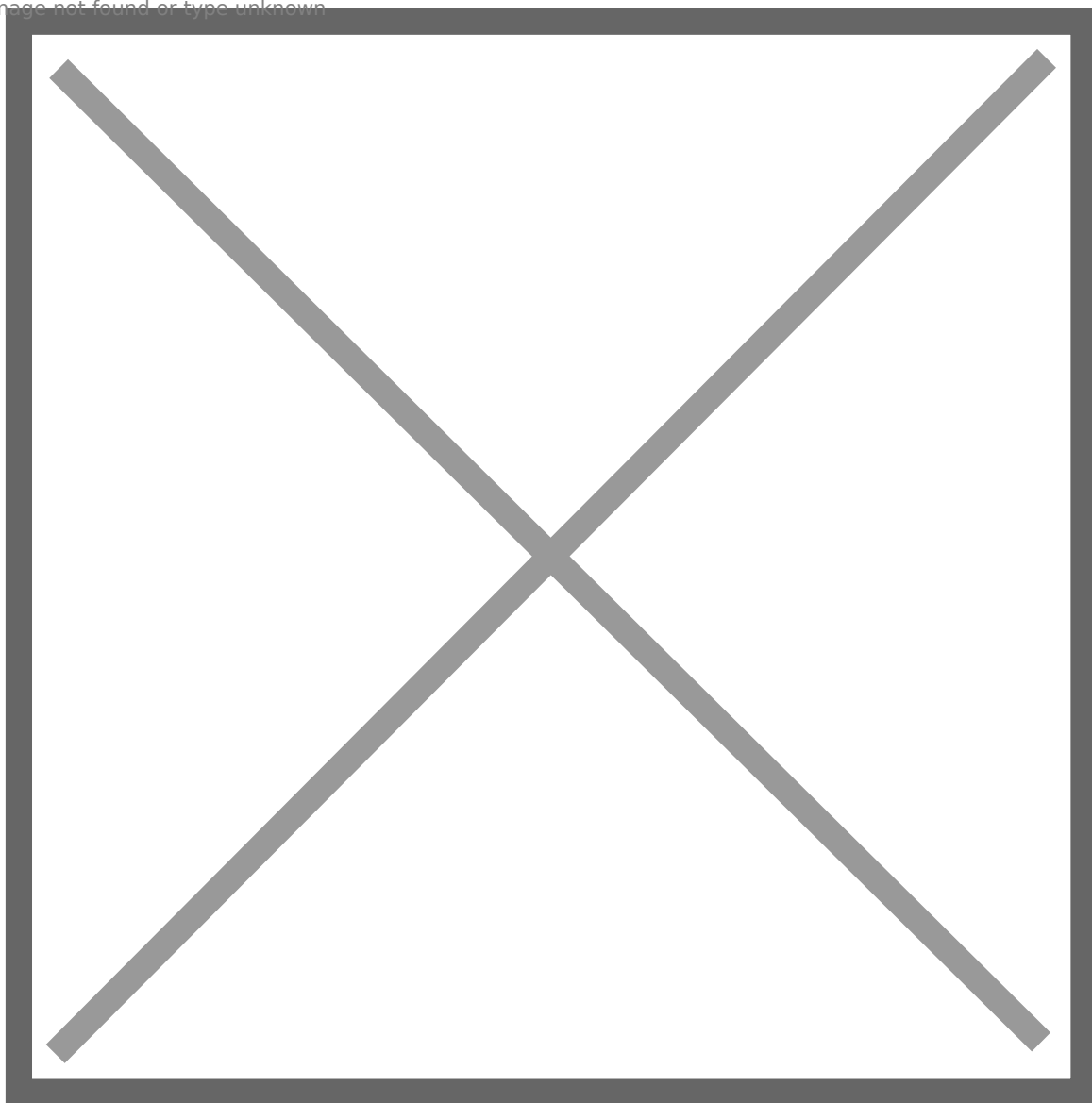

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro